

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **B. A. Z. K.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2020, čj. OAM-78/LE-LE05-K03-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 24. 4. 2020 rozhodl žalovaný o neudělení mezinárodní ochrany žalobci, s odkazem na ustanovení §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.
2. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobce uvedl ve své žádosti, že je státním příslušníkem Kamerunu, hlásí se k etniku Bamileke a je svobodný, bezdětný, křesťanského vyznání. V mládí, tj. před svým odjezdem do Ruska v r. 2015, byl členem

strany SDF a vyznával její hodnoty a názory. Tyto vyznává i v současnosti, ač již členem strany není, jeho kamarádi ale členy strany jsou. V r. 2015 odletěl do Moskvy, kde do r. 2019 studoval, odtud odjel do Prahy. Uvedl, že je zdravý. Do země původu se vrátit nemůže, když odjížděl, byl členem mládežnické organizace opoziční strany SDF, tehdy se začala zhoršovat situace mezi vládou a opozicí a armáda začínala útočit na lidi. Rodiče mu poradili odjet, zkoušel odjet do Francie, ale nedostal vízum, proto odjel do Ruska. V dalších letech se situace v Kamerunu zhoršovala, dá se říci, že tam je občanská válka mezi vládou a severozápadní provincií. Objevují se videa, kde anglofonní Kamerunci hovoří o zradě frankofonních, o útocích vlády, které vedou k pronásledování a zabíjení. Na videích jsou někteří ozbrojeni, žalobce se proto návratu do země původu obává, chtěl zůstat v Rusku, ale neměl již platné povolení k pobytu, takže by byl deportován. V dalším rozhodnutí žalovaného popisuje podrobně provedené pohovory s žalobcem, kde své základní argumenty rozvedl.

3. V rozhodnutí dále žalovaný uvedl, že žalobce doložil ke svým tvrzením internetové odkazy, žalovaný pak považoval za objasněné, že tvrzenými důvody žalobce pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je nemožnost návratu z důvodů možné pomsty ze strany ozbrojených anglofonních obyvatel Kamerunu, kteří jsou přesvědčeni, že žalobce coby bývalý frankofonní podporovatel strany SDF je zrádcem.
4. Žalovaný dále v rozhodnutí uvedl, že krom podkladů žalobce a jeho výpovědi měl k dispozici informace o zemi původu žalobce, které v průběhu správního řízení pořídil ohledně tamní politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv.
5. Správní orgán uvedl, že neshledal důvodů pro udělení azylu dle § 12, což odůvodnil tím, že žalobce byl členem mládežnické organizace strany, kde se učil potřebným dovednostem, s vysokou pravděpodobností již byl za svého pobytu mimo zem původu vyškrtnut a před svým odjezdem ze země nebyl nijak postihován, v době vzniku nepokojů již nebyl v zasažené oblasti, nenaplnil proto podmínky pro vyslovení pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod či zastávání určitých politických názorů, velmi podrobně se pak žalovaný vyjádřil i k závěru o neexistenci důvodných obav z pronásledování ve smyslu písm. b) cit. ustanovení.
6. Žalovaný dále uvedl, že s ohledem na skutečnost, že žalobce nemá na území ČR rodinného příslušníka, který by naplnil podmínky, stanovené § 13 či § 14b), žalobce nesplňuje ani podmínky těchto ustanovení, dále nebyly shledány ani skutečnosti, hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 14 zákona o azylu. Vzhledem k žalobcem uvedeným skutečnostem z průběhu správního řízení nakonec žalovaný neshledal ani žádné azylově relevantní důvody pro vyslovení důvodných obav z nebezpečí vážné újmy pro případ jeho návratu do vlasti. Tento závěr podložil skutečnostmi, plynoucími z podkladových informací.

II. Žalobní argumentace

7. Žalobce namítal, že žalovaný v jeho případě porušil jednak ustanovení zákona o azylu, a to konkrétně § 12, § 14 a § 14a, jejichž podmínky splňuje, namítal i porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a to v ustanovení § 2, § 3 a § 50, když nebyl dostatečně zjištěn stav jeho věci a nebyly řádně zohledněny všech skutečnosti, hovořící v jeho prospěch.

8. Zásady správního řízení nebyly řádně v průběhu jeho řízení naplněny, zejména individuální posouzení, kdy přijaté řešení neodpovídá okolnostem jeho věci. Žalobce je přesvědčen, že v jeho případě nebylo žalovaný dostatečně vyhodnoceno nebezpečí, které mu hrozí jako členovi mládežnické organizace protivládně orientované opoziční strany SDF, když vláda brutálně potlačuje veškerý odpor. Žalobce je pak jako frankofonní zástupce této strany negativně vnímán uvnitř strany anglofonními příznivci SDF, kteří mají pocit, že byli ze strany frankofonních zrazeni.
9. Žaloba poukazuje na skutečnosti, uvedené žalovaným na str. 6 a 7, kde byly shrnuty informace o probíhajícím konfliktu, který v Kamerunu vy eskaloval především v anglofonních regionech Severozápad a Jihozápad v listopadu 2016. Vláda občany diskriminovala v rozličných oblastech života, byl vyhlášen nezávislý stát Ambazonie, v důsledku eskalace těchto událostí došlo k usmrcení dvaceti protestujících, do konce roku bylo zformováno několik anglofonních milic o odhadovaném počtu až 1000 členů, které úspěšně čelily i početně silnější kamerunské armádě. Došlo k zatýkání členů opozičních stran, bylo zaznamenáno mimosoudní zabíjení civilistů, vypalování vesnic, desítky útoků na školy atd.... Sám žalovaný uvádí, že tyto útoky mají cyklický charakter, vládní i protivládní síly se dopouštějí mučení, nepřiměřeného násilí, mimosoudního zabíjení... Dále odkazuje na zprávu ICG o mrtvých, vysídlených a uprchlících do Nigérie. Důvodem obav žalobce je pak situace, kdy frankofonní členové SDF nepodpořili dostatečně své anglofonní členy v boji proti vládě a jejím diskriminačním tlakům, z uvedeného důvodu žalobce opustil zem a situace se dále zhoršovala, frankofonním obyvatelům je vyhrožováno pronásledováním a zabitím.
10. Žalobce poukazuje na to, že v zemi nejsou stabilně zastoupeny zpravodajské agentury, proto je obtížné o všech událostech podat ucelenou zprávu. I přes tuto nouzi se žalobce snažil potřebné poklady zabezpečit, žalovaný však označil Youtube za nepřiliš důvěryhodný zdroj a některé další internetové odkazy vůbec neprovedl. Žalobce poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), který v nich poukazuje na nutnost obstarání potřebných podkladů správním orgánem s tím, že pokud nelze tvrzení žadatele vyvrátit, je nutné z něho vycházet.
11. Žalobce dále nepovažuje za dostatečně vypořádanou ani otázku svého bezproblémového návratu do země původu, a to k jeho tvrzení o problémech frankofonního člena strany, které by plynuly od anglofonních členů. V daném případě žalovaný nesprávně interpretoval ustanovení § 2 odst. 8 zákona o azylu, pokud nevyvodil, že výhrůžky anglofonních členů strany jsou pronásledováním. Ze zpráv o zemi původu je objektivně patrné, že k násilnému vyhrožování, mučení a zabíjení skutečně dochází. Žalobce je přesvědčen, že z jeho výpovědi jasně vyplývá naplnění podmínek § 12 písm. b) zákona o azylu, tedy jeho odůvodněných obav z pronásledování. O nutnosti takového zhodnocení hovoří dle jeho přesvědčení rozhodnutí NSS č. 5 Azs 12/2012. Ač žalovaný využil pro své rozhodnutí podrobné zprávy o zemi původu žalobce, vč. informací týkajících se ozbrojeného konfliktu – Anglofonní krize – tyto podklady nebyly řádně zohledněny. Žalobce namítá, že namísto toho žalovaný na několika místech svého rozhodnutí tvrzení žalobce zpochybnil svými nepodloženými úvahami, tvrzení žalobce však dle jeho přesvědčení nevyvrátil. V pochybnostech tak měl rozhodovat ve prospěch žalobce.
12. Konečně v závěru žaloby namítá žalobce i porušení čl. 3 Úmluvy proti mučení, když žalovaný u hodnocení naplnění podmínek § 14a zákona o azylu neodůvodnil dostatečně

hrozbu mučení, nezjistil tak skutečný stav věci a jeho rozhodnutí je nezákonné, je proto navrhováno jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

13. Na žalobní námitky žalovaný reagoval písemným vyjádřením ze dne 26. 6. 2020. V něm nesouhlasí s žalobními námitkami žalobce, odkazuje na obsah správního spisu, zejména pak i napadeného rozhodnutí, výpovědi žalobce, použité informace o zemi původu, s tím, že v dané věci byl zjištěn skutečný stav, případ byl posuzován ve všech souvislostech a žalovaný se zabýval všemi skutečnostmi, které žalobce uvedl. Opatřil si potřebné podklady i objektivní informace, po jejich posouzení však nedospěl k závěru o splnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany.
14. Správní orgán považoval z průběhu řízení za objasněné, že tvrzeným důvodem žalobcovy žádosti je nemožnost návratu do země původu z důvodu možné pomsty ze strany ozbrojených anglofonních obyvatel Kamerunu, kteří jsou přesvědčeni, že žalobce je coby bývalý frankofonní podporovatel strany SDF, zrádcem. V dané souvislosti žalovaný připomněl, že musel vycházet ze zásady individuálního posouzení věci, ve svých úvahách tak byl primárně omezen samotnými sděleními žalobce, až následně mohl hodnotit tato sdělení na podkladě informací o zemi původu, proto odkázal na rozhodnutí NSS čj. 3 Azs 21/2004 ze dne 6. 10. 2004, kde soud mj. hovoří o tom, že správní orgán nepochybí, pokud nezjišťuje a nehodnotí neuplatněné skutečnosti.
15. V průběhu správního řízení žalobce neuvedl žádné skutečnosti, na základě nichž by bylo možné dospět k závěru, že ve své vlasti vyvíjel činnost, směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl relevantně pronásledován. Žalobce sice sdělil, že byl sympatizantem strany SDF, ale zároveň uvedl, že nebyl s ohledem na nižší věk plnohodnotným členem, pouze mládežnické organizace, učil se do budoucna potřebným dovednostem, ze strany byl s největší pravděpodobností již vyškrtnut. Výslovně ovšem potvrdil, že za své aktivity nebyl nijak postihován a v době nepokojů v Bamendě byl již zcela mimo zasaženou oblast, dokonce i mimo Kamerun. Nebyl proto pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu.
16. K obavám žalobce z návratu do vlasti žalovaný uvedl, že žalobce nemá strach ze všech, ale pouze z těch, co mají zbraně a mohli by mu ublížit, na internetu existují videa, na kterých anglofonní členové strany otevřeně vyhrožují smrtí ostatním frankofonním osobám, jistě by proti němu nešli všichni, ale všichni anglofonní lidé jsou proti frankofonním osobám negativně zaměřeny. K tomu však správní orgán uvedl a uvádí, že žalobce nepochází ze zmíněné anglofonní oblasti a jak sám několikrát v průběhu řízení potvrdil, nebyl nikdy přímo členem strany SDF, vzhledem ke své nezletilosti a především v době, kdy mělo dojít ke zhoršení situace v Bamendě a okolí, se tam již několik let nenacházel, žil bez jakýchkoliv problémů se svojí rodinou v hlavním městě, kde si rovněž dokončil středoškolské vzdělání. Svoji vlast tedy neopouštěl z důvodu bezprostředně hrozícího nebezpečí vážné újmy, jak se pokoušel prokázat, ale zjevně z důvodů studia v zahraničí, když si před tím vyřídil potřebné doklady a na vysokou školu v Rusku skutečně nastoupil a studoval.
17. Dále žalovaný odkázal na Informaci OAMP, Anglofonní krize (červen 2019), z níž rozhodně nelze dovodit, že by francouzsky hovořící členové strany SDF byli kdekoliv

v Kamerunu, jak tvrdí žaloba, vystavení nebezpečí ze strany anglofonních obyvatel, konflikt je lokalizován v anglofonních regionech s mírným přesahem do sousedních frankofonních a navíc je zřejmé, že jádrem problému není, jak se snažil žalobce předesíť, problém mezi anglofonními a frankofonními členy SDF, ale snaha anglicky hovořících obyvatel ve zmíněných regionech zastavit dosazování francouzsky hovořících osob do státní správy, školství a soudnictví a naopak zvýšení počtu anglicky hovořících, k tomuto již po jednáních s vládou začalo docházet, byť jednání byla komplikována požadavky některých skupin na vyhlášení nezávislosti zmíněných regionů. Žalobce se však, jak výše uvedeno, již v uvedeném regionu v době vzniku problémů nenacházel a žalovaný považuje za zcela iluzorní se domnívat, že by jej mohl někdo po 7 letech spojit s jeho činností v mládežnické organizaci SDF z r. 2013 v Bamendě. Žalovaný rovněž připomíná, že separatistické tendence anglofonních oblastí v Kamerunu se objevují od 90. let minulého století a pokud se hlavním a veřejně deklarovaným cílem boje několika separatistických skupin v aktuálně probíhajícím konfliktu na jihozápadě Kamerunu už minimálně od r. 2017 stalo vyhlášení nezávislé Ambazonie, jistě nelze hovořit o pomstě za vyzrazení takových plánů na samostatnost v r. 2020. Obavy žalobce nelze proto označit jinak než jako zcela hypotetické, ničím nepodložené, žalovaný jakékoliv ohrožení frankofonní osoby mimo zmíněné regiony, natož v hlavním městě Yaoundě, neshledal.

18. Správní orgán k námitce žalobcem označených videí sdělil, že Youtube obecně nepovažuje za relevantní a spolehlivý zdroj informací, navíc videa obsahují pouze nekomentovaný sestřih záznamů z různých míst a událostí, aniž by bylo jakýmkoliv hodnověrným způsobem vyznačeno, kdy, kde a kým byla natočena, za jakým účelem, což jejich vypovídací hodnotu dále snižuje, neboť je nelze nijak spojit s osobou a tvrzenými problémy žalobce. Žalovaný poukázal na skutečnost, že otec žalobce má do bezprostředně zasažených regionů stále cestovat, rodina žalobce nemá vážnější problémy a pokud by skutečně došlo k ohrožení žalobce ze strany anglicky mluvících spoluobčanů, lze se oprávněně domnívat, že by se jednalo o určitý druh animozity, který je ovšem přítomen ve všech zemích a společenstvích, kde dochází k míšení různých kultur, jazyků či náboženství a lze jej řešit v rámci právního řádu té které země. Žalobce pochází a jeho rodina žije v Yaoundě, hlavním městě Kamerunu s několika miliony obyvatel a za jeho pobytu před odjezdem v r. 2015 nedošlo k žádnému incidentu, a to i přesto, že ve čtvrti mají bydlet i anglicky hovořící obyvatelé, jeho sdělení, že by mohl být poznán, nepovažuje žalovaný za pravděpodobné. Bezpečnostní složky zasahují proti akcím ozbrojených skupin anglofonních separatistů v Bamendě, lze se proto oprávněně domnívat, že by policie pomohla občanům proti útočníkům, trestní stíhání anglofonních aktivistů potvrzuje i informace Freedom House, Svoboda ve světě (červen 2019). Žalovaný proto nezjistil ani naplnění podmínek § 12 písm. b) zákona o azylu. Konečně, žalobce opustil Kamerun na svůj cestovní doklad s platným vízem do Ruské federace bez jakýchkoliv potíží, což jistě nesvědčí o zájmu bezpečnostních orgánů o jeho osobu a jeho vysvětlení, že si oblékl otcovu uniformu, nepovažuje žalovaný za dostatečné, pokud se následně prokázal svým cestovním pasem. To, že tak učinil na místě s velmi pečlivou policejní kontrolou, pak jistě nenasvědčuje jeho zvýšené obavě ze zadržení.
19. K námitkám žalobce o nedostatečně zjištěném stavu věci správní orgán sdělil, že jeho úkolem je umožnit žadateli sdělit veškeré okolnosti, které považuje pro udělení mezinárodní ochrany za důležité, nicméně jeho úkolem není předstírat důvody, pro které je obvykle poskytována. Žalovaný proto využil pro své hodnocení jednak žádost žalobce,

skutečnosti, které uvedl v průběhu pohovorů, ale i širokou škálu informací o zemi původu, politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v zemi. Tyto učinil součástí správního spisu, žalobce měl možnost se s nimi seznámit a vyjádřit se k jejich obsahu. Poté, co shlédl jejich nadpisy, sdělil, že si myslí, že to jsou přesné informace a není třeba jejich podrobného seznámení se. Požádal o přetlumočení Informace OAMP Anglofonní krize z června 2019, bylo mu vyhověno, sdělil, že chtěl žít klidným životem, kdyby věděl, že bude žádat o azyl, měl by více podkladů, někteří separatisté odložili zbraně, někteří ne a on neví, zda se může vrátit, prezident vyzývá, aby se obyvatelé Kamerunu vrátili, ale je to on, kdo způsobil ty problémy, a armáda masakrovala obyvatelstvo. Pro něho je nejvíce frustrující, že ti lidé jsou ozbrojeni, toho se obává. V Kamerunu by nemohl vést takový dobrý život jako tady, byl by ze všech stran pronásledován. Doložil seznam internetových odkazů, žlutě vyznačil důležité pro jeho osobu. K tomu žalovaný uvedl, že se zabýval těmito označenými, dohledal a shlédl pouze dvě, tyto však neprokazují pronásledování žalobce z azylově relevantních důvodů či obavy z tohoto. Žalobce po nevyhovění žádosti volí argumentaci vůči podkladům, vůči nimž však v řízení nevznesl jakoukoliv námitku. Pokud se týká § 23c) zákona o azylu, jedná se o neuzavřený výčet, nikoliv taxativní, podkladové informace tak neodporují jeho charakteristikám.

20. Z výše uvedených důvodů správní orgán považoval žalobcovy námitky za účelové, svědčící snahu zdramatizovat skutečný či domnělý příběh a vytvořit prostředí azylově relevantní, díky němuž by mohl dosáhnout legalizace zdejšího pobytu poté, kdy mu v Ruské federaci vypršelo pobytové oprávnění, a hrozila deportace. Žalobce přicestoval s falešným dokladem a uvedenou státní příslušností Guatemalská republika. Z Kamerunu však odjížděl v listopadu 2015 se svým platným cestovním dokladem a studentským vízem do Ruska a neměl s tím žádné problémy. K dotazu, proč přijel z Ruska do ČR, sdělil, že slyšel, že do konce března Rusko vyhostí všechny, kteří tam pobývají bez dokladů, proto se tam necítil bezpečně. Neměl tam žádné problémy, kdyby tedy tohoto nebylo, chtěl tam zůstat. Do ČR nechtěl, letěl do Paříže, ale let byl přes Prahu a byl zde zadržen. O mezinárodní ochranu požádal až ve chvíli, kdy mu reálně hrozilo vyhoštění z území České republiky, správní orgán proto konstatoval, že žalobce řešil situaci svého nelegálního pobytu podáním žádosti o mezinárodní ochranu, která však není určena k takovému účelu a úpravu pobytového povolení dle zákona o pobytu cizinců nesupluje (viz např. rozhodnutí NSS ze dne 22. 1. 2004, čj. 5 Azs 37/2003. V dalším žalovaný připomněl, že azyl je institutem výjimečného charakteru, slouží a byl koncipován výhradně k ochraně osob pronásledovaných za uplatňování politických práv a svobod či obávajících se pronásledování z důvodu své rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině, takovou osobou však žalobce není.
21. Žalovaný nezjistil, že by byl žalobce ohrožen vážnou újmou pro případ návratu do vlasti a k jím namítnému porušení zásady „non refoulement“ správní orgán připomněl, že nevyhovění žádosti žalobce ještě nemusí nutně vést k jeho vydání do země původu, žalobce může požádat o povolení k pobytu dle zákona o pobytu cizinců, žalovaný proto nemusel překročit v zájmu přednosti mezinárodních závazků ČR hranice dané vnitrostátním právem procesním. Námitky, uplatněné v žalobě, se pokouší přetvořit žalobcem uváděné skutečnosti v průběhu správního řízení na azylově relevantnější příběh, snaží se domýšlet krajní scénáře pro případ jeho návratu do země původu a domněnky přetvořit ve skutečnost, bez reálné spojitosti. Žalovaný je přesvědčen o správnosti svého postupu i závěrů a navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

22. Krajský soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu dále zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení, vedeného s žalobcem, a v napadeném rozhodnutí neshledal. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to se souhlasem účastníků řízení.
23. Ze správního spisu lze konstatovat, že Ředitelství služby Cizinecké policie na ML Praha – Ruzyně dne 10. 2. 2019 zjistilo neoprávněné pozměnění cestovního dokladu Guatemaly č. X, původní data byla částečně vymazána, osoba, která ho předložila, nebyla jeho oprávněným držitelem, byla oprávněným držitelem cestovního pasu Kamerunu č. X. Dne 15. 2. 2019 žalobce sdělil žalovanému údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, uvedl, že je státním příslušníkem Kamerunu, etnika Bamileke, katolík, v mládí byl členem SDF, nyní již není, ale názory stále vyznává. Je svobodný, naposledy bydlel v Yaounde, v r. 2015 odletěl do Ruska, tam studoval, falešný pas si zařídil za 1000 Euro a cestoval do Francie, kde má sestru, tam chce požádat o azyl. Sdělil, že je zdravý, do země původu se nemůže vrátit, byl členem mládežnické organizace SDF, situace se začala zhoršovat a rodiče řekli, aby odjel. Chtěl cestovat do Francie, ale zamítli mu vízum, odjel proto do Ruska. Situace v Kamerunu se dále zhoršovala, je tam válka mezi vládou a severozápadní provincií, anglofonní občané říkají, že frankofonní je zradili, vláda na ně útočí, na videích je vidět, že ti lidé jsou ozbrojeni, proto se tam žadatel nechce vrátit.
24. Dne 26. 2. 2019 byl s žalobcem proveden pohovor, kdy sdělil nad rámec již výše uvedených skutečností v tomto rozhodnutí, že pozměněný pas měl proto, že se účastnil v Rusku fotbalového šampionátu, měl ale vízum jen do 31. 12. 2018 a ruské úřady od 1. 1. 2019 vyhošťovaly lidi bez platných dokladů, bylo mu nabídnuto sehnání tohoto dokladu. K svému pobytu v Kamerunu uvedl, že od r. 2013 bydlel s rodinou v Yaounde, předtím žil s otcem od r. 2007 do r. 2013 ve městě Bamenda, před tím v Yaounde, měl ale problémy se svým bratrem, otec dostal pracovní nabídku do Bamendy a tam chodil žalobce na střední školu, v Yaounde pak dodělal maturitu. Asi rok zůstal u rodiny a pak odjel do Ruska. V Rusku měl rok vízum, pak tam pobýval bez něho, živil se příležitostnými pracemi. Z Kamerunu odjel z politických důvodů, popsal roztržku mezi anglicky a francouzsky mluvícím obyvatelstvem. Odletěl bez problémů, otec měl doma uniformu, kterou si oblékl a doprovodil žalobce na letiště. Žádné konkrétní problémy v zemi původu neměl, neboť se mu podařilo odjet. SDF je opoziční strana, neakceptuje současného prezidenta, který je diktátor, vše je zakázané, má i svou osobní armádu. Oni chtěli renesanci Kamerunu, přijmout nové zákony, aby byli u moci mladší lidé, aby se země vyvíjela. Na videích mají anglofonní členové strany zbraně, v Kamerunu není možné se někam schovat, kdyby přijel, jistě by ho někdo poznal, informace se roznese, na policii by mu asi nikdo nepomohl, mohli by ho ochránit, jen kdyby zůstal u nich v cele. Kdyby se bavil s někým anglofonním, asi by ho ten člověk neměl vnitřně rád. Matka a zbytek rodiny žije v Yaounde, otec přejíždí mezi tímto městem a vesnicí Dschang. Problémy nemají. Jeho sestra žije ve Francii. Dne 25. 2. 2020 byl žalobce seznámen s podklady, které žalovaný zabezpečil za účelem posouzení jeho situace v zemi původu (podrobněji viz bod 19), předložil seznam internetových odkazů k situaci v zemi původu.

25. **Zákon o azylu** upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.

Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem

- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,
- b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
- c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
- d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11

26. Po seznámení se se všemi skutečnostmi, které lze považovat v případě žalobce jako žadatele o udělení mezinárodní ochrany za podstatné, dospěl krajský soud k závěru, že jeho žaloba není důvodná. Z krátké rekapitulace věci lze konstatovat, že žalobce vycestoval zcela bez jakýchkoliv problémů v r. 2015 z Kamerunu do Ruska ze studijních

důvodů, sám ovšem uvedl, že chtěl jet do Francie, kde pobývá jeho starší sestra, tam ovšem neobdržel vízum. V Rusku žádné problémy neměl, při cestě do Francie, která vedla přes ČR, však byl zadržen, a to z důvodu předložení falešného pasu. K jeho získání a důvodu držení (viz bod 24). Žalobce také sdělil, že ve vlasti neměl žádné problémy, krajský soud tak nevidí důvod, proč by měl za žalobce konstruovat další a další hypotézy, neboť z uvedených skutečností nelze s ohledem na jednoznačné znění ustanovení § 12, a to jak pod písm. a), tak ale i b), dospět k závěru, že žalobce byl pronásledován z azylově relevantních důvodů, či že by z takového pronásledování měl mít azylově relevantní a tedy důvodné obavy. Soud v tomto případě považuje vyjádření žalovaného, tak, jak popsáno v bodě 20, za správné zhodnocení situace, a to zejména i po srovnání informací, které poskytují jím zabezpečené podkladové zprávy. Žalovaný z nich vycházel, velmi podrobně eskalující situaci v určitých částech Kamerunu na str. 6 – 8 svého rozhodnutí popsal a soud nespatřuje nutnost skutečnosti opět podrobně popisovat ve svém rozhodnutí, když uvádí, že po prostudování podkladových zpráv lze pro výstižnost situace jak v politické, tak bezpečnostní i lidskoprávní situaci v zemi na tyto pasáže odkázat. V podstatě se dá za eskalující problém země původu označit averze menšinového anglofonního obyvatelstva vůči frankofonnímu, která přerostla v ozbrojené střety a snahu o separaci do nezávislého státu Ambazonie, v průběhu let 2016 až do současnosti probíhaly v různých vlnách střety s vládními silami. Zejména závěr žalovaného, který se zabýval tvrzením žalobce v popsané situaci, a to, že nelze uzavřít, že by francouzsky hovořící členové strany SDF byli kdekoli v Kamerunu vystaveni nebezpečí ze strany anglofonních obyvatel, lze pokládat v kontextu s žalobcem sdělenými dalšími skutečnostmi, za velmi seriózní a objektivní zhodnocení věci. K tomu však ještě přistupuje jako jeden z důležitých momentů i fakt, že žalobce sám nahlíží na problém tak, že vlastně nebyl plnohodnotným členem strany, byl jejím příznivcem v mládežnické organizaci a žádné problémy neměl. Jeho závěr o tom, že by ho mohl někdo poznat a problémy by mohly započít je tak opravdu pouze zcela hypotetický, ničím nepodložený a správnímu orgánu nedává jakoukoliv možnost aplikace ustanovení §§ 12 – 14b) zákona o azylu.

27. Jak uvedeno výše, § 13 a § 14b) jsou vázány k přítomnosti rodinného příslušníka v postavení žadatele či poživatele mezinárodní ochrany v ČR, o takové skutečnosti žalobce nehovořil a ani správní orgán takovou skutečnost nezjistil. Pokud se pak týče § 14 zákona o azylu, žalobce sám sdělil, že je zdravý, z jeho podání nelze vysledovat žádnou skutečnost, která by mohla být hodnocena jako hodná zvláštního zřetele ve smyslu tohoto ustanovení. Krajský soud se pak tedy zabýval již pouze přezkoumáním závěru o nenaplnění podmínky možné vážné újmy, hrozící žalobci s případným návratem do vlasti. K takové možnosti žalobce sdělil, že má obavu z toho, že část separatistů je ozbrojena, pokud by zbraně neměli, mohl by se vrátit. Resp. dále sdělil, že by ve vlasti nemohl vést tak dobrý život jako v ČR, byl by ze všech stran pronásledován. Správní orgán, ani soud však nemohou za žadatele domýšlet nevyřčené skutečnosti a soud z takového zcela nekonkrétního sdělení nemůže domýšlet velmi vážnou obavu, upravenou § 14a odst. 2 zákona o azylu, jak uvedeno výše. K takovému sdělení, které nemá žádný reálný podklad, nelze vázat hrozbu uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Krajský soud je po přezkoumání věci přesvědčen, že i s touto otázkou se žalovaný na str. 10 – 11 ve věci vydaného rozhodnutí ze dne 24. 4. 2020 vypořádal dostatečně, na základě objektivních a různorodých podkladů. Soud proto na závěry správního orgánu plně odkazuje a

z uvedených důvodů se i přiklání k závěru o účelovosti žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

28. Pokud tedy žaloba namítala nedostatečné zjištění stavu věci žalobce, krajský soud dospěl k závěru, že ani v této námitce není důvodná. Žalovaný provedl s žalobcem za přítomnosti tlumočníka řádný pohovor, k jeho sdělením zaopatřil dostatek aktuálních informací a poté provedl na podkladě jejich obsahů porovnání žalobcem sdělených skutečností. Azylově relevantní situace zjištěna nebyla, argumentace žalovaného je dostatečná a správná, podložená zprávami o situaci v Kamerunu za celé období od opuštění vlasti žalobcem až do doby současné, soud považuje za adekvátní i odkazy na příslušnou judikaturu NSS.
29. Vzhledem k výše uvedeným závěrům tedy dospěl krajský soud k aplikaci ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s., žalobu zamítl jako nedůvodnou.

V. Náklady řízení

30. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje zněním ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný správní orgán jako strana žalovaná žádné náklady řízení nad rámec své pracovní činnosti neúčtoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 9. března 2021

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně